

ת"פ 16505/12/15 - מדינת ישראל נגד סעיד ג'בארין

בית משפט השלום בפתח תקווה

18 יולי 2017

ת"פ 16505-12-15 מדינת ישראל נ' ג'בארין

בפני המאשימה נגד הנאשם
כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מדינת ישראל
סעיד ג'בארין ע"י ב"כ עו"ד מחאג'נה רסלאן

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום בעבירה של העסקת שב"ח, עבירה לפי סעיף 12א (ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 1.9.15, ברחוב החושן בשוהם, העסיק הנאשם 4 תושבי האזור ששהו בישראל שלא כדין ומבלי שהיה ברשותם אישור עבודה כדין.

הצדדים הגיעו להסדר לפיו הנאשם יישלח לקבלת תסקיר שרות המבחן, המאשימה תטען לעונש ראוי של 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שרות לצד רכיבים של מאסר על תנאי וקנס, ובא כח הנאשם יטען באופן פתוח.

לאור הסכמה זו, נקבע כי הנאשם יישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות שירות.

מהתסקיר עולה כי הנאשם, תושב אום אל פחם, יליד 1963, נשוי ואב לארבעה ילדים בגירים.

נמסר כי הנאשם התקשה להשתלב בבית הספר הן מבחינה לימודית והן מבחינה חברתית ועל רקע זה עזב את הלימודים לאחר 4 שנים בלבד. מסר כי החל לעבוד בעבודות מזדמנות וכי משנת 1994 עוסק בתחום הבניה, בתחילה כשכיר, ובחמש שנים האחרונות כקבלן עצמאי.

הנאשם מסר כי נישא לפני 30 שנה ונולדו לו 4 ילדים. שני בניו סובלים מבעיות רפואיות. הנאשם מעורב בחיי ילדיו ותאר עצמו כאב חם ומסור.

לנאשם 7 אחים ואחיות, חלקם מעורבים בפלילים. נמסר כי הוריו התקשו בהצבת גבולות ובתמיכה בו בשלבי חייו השונים.

מהתסקיר עלה כי הנאשם נוטל אחריות חלקית וממזער חלקו באירוע, אך יחד עם זאת הסכים לביצוע עונש של"צ.

עמוד 1

התרשמות קצינת המבחן היתה כי הנאשם הינו אדם בעל תפקוד תקין, שהעבירה הנוכחית אינה אופיינית להתנהלותו בדרך כלל.

לאור זאת הומלץ על ענישה בדמות של"צ בהיקף של 200 שעות כעונש חינוכי ובמטרה להפחית הסיכוי להישנות עבירות, ובנוסף לכך הטלת מאסר על תנאי שיחדד את ההשלכות האפשריות של מעשים מפרי חוק בעתיד.

בעניינו של הנאשם התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות שירות ממנה עולה כי הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות והוצע להשימו במע"ש אום אל פחם.

במסגרת הטיעונים לעונש הוגש גליון ההרשעות הקודמות של הנאשם ממנו עולה כי לנאשם הרשעה אחת קודמת משנת 2010 בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם העסיק 4 שב"חים ובנסיבות אלה מתחם העונש ההולם נע בין חודש ועד שישה חודשי מאסר שיוכל יבוצעו בעבודות שרות, ורכיבים נוספים, לרבות רכיב כספי.

נטען כי מהתסקיר שהתקבל עולה כי הנאשם לוקח אחריות חלקית בלבד ונוטה למזער מחלקו באירוע.

צוין עברו הפלילי.

נטען כי אין מקום לסטות מן המתחם שהוצג, ובפרט כאשר מהתסקיר לא עולה כל הליך שיקומי שעבר הנאשם וכאשר הנאשם לא נוטל אחריות מלאה על מעשיו.

לאור כל האמור לעיל, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות, בהתחשב בכך שהנאשם העסיק 4 שב"חים, זאת לצד מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הודה בכתב האישום כלשונו, למרות שהועלו טענות רבות לקשיים ראייתיים.

נטען כי הנאשם מועסק על ידי קבלן ישראלי בשם אבנר עסיס, שהוא עד תביעה מס' 3, אשר עובד עם הנאשם באופן תדיר.

נטען כי הקבלן פגש את העובדים המוזכרים בכתב האישום ודיבר איתם, אך לא ידע כי אין להם אישורי כניסה, כאשר לדבריו סמך על הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי כנגד הקבלן לא הוגש כתב אישום והמאשימה בחרה להגיש כתב אישום רק כנגד הנאשם.

בנוסף, נטען כי גם בחומר הראיות מוזכר כי כשהנאשם הביא את העובדים הם הציגו לו אישור כניסה לקו התפר, והוא אמר שראה את האישורים ושה מצולם בפלאפון שלו, הוא ראה שיש להם אישורי קו התפר ומדובר באישור דומה

לאישור לישראל. נטען כי הנאשם לא ידע לקרוא עברית וחשב שיש להם אישורים.

כן נטען כי הנאשם מעולם לא העסיק עובדים ללא אישורים.

ב"כ המאשימה טענה בהקשר זה כי מהודעתו של הנאשם עולה כי הוא לא בדק את האישור שהוצג.

כן נטען כי הטענה לפיה הנאשם אינו יודע לקרוא הינה קשה בהיותו תושב ישראל.

ב"כ הנאשם המשיך וטען כי העבירה בוצעה בשנת 2015 וחלפו מאז שנתיים בהן הנאשם ממשיך להעסיק עובדים רבים.

נטען כי מאז האירוע הנאשם הפסיק להעסיק עובדים מהשטחים שכן מדובר באדם נורמטיבי החושש מהסתבכויות.

ב"כ הנאשם טען לנסיבותיו האישיות של הנאשם בהיותו אב ל-4 ילדים ומפרנס את משפחתו, כאשר אחד מילדיו חולה בסוכרת נעורים.

נטען כי בתסקיר שרות המבחן נאמר כי הנאשם הינו אדם נורמטיבי, ובצוע העבירה אינו מאפיין את התנהגותו בדרך כלל ועל כן הומלץ על הטלת 200 שעות של"צ.

ב"כ הנאשם הציע כי בית המשפט יטיל על הנאשם מאסר על תנאי משמעותי בכדי שהנאשם לא ישוב לבצע עבירה זו בעתיד, כן עתר ב"כ הנאשם כי בית משפט יתחשב בנסיבות ביצוע העבירה.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה רלוונטית.

בע"פ (מחוזי נצרת) 31465-05-16 **מד"י נ' יוסף** הורשע הנאשם בעבירת העסקת שב"ח, בעת שהעסיק 5 שב"חים. בית משפט השלום ביטל את הרשעתו של הנאשם והטיל עליו 200 שעות של"צ.

ערעור שהוגש בענין אי הרשעתו של הנאשם התקבל ובית המשפט המחוזי הרשיע את הנאשם, לאחר שלא הוכחה פגיעה מוחשית וקונקרטית בתעסוקתו, והותיר את העונש על כנו.

בת"פ (שלום טבריה) 19146-02-16 **מד"י נ' פיסל ח'טיב** הורשע הנאשם בהעסקת שני שב"חים ובית המשפט הטיל עליו עונש של 250 שעות של"צ, מאסר על תנאי וקנס.

בת"פ (שלום אשדוד) 15059-08-14 **מד"י נ' זק אל רום** הואשם הנאשם בהעסקת שב"ח בשיפוץ ביתו. בית המשפט החליט שלא להרשיע את הנאשם והטיל עליו 140 שעות של"צ והתחייבות לאור נסיבות המקרה, נסיבותיו האישיות של הנאשם ופגיעה בעבודתו של הנאשם כנהג מונית.

בת"פ (שלום כ"ס) 41179-05-10 **מד"י נ' ראיד סולטאני** הורשע הנאשם בהעסקת שני שב"חים. הצדדים הגיעו להסדר לפיו יוטלו על הנאשם מאסר על תנאי, של"צ בהיקף של 300 שעות וקנס. בית המשפט כיבד את ההסדר.

לאור כל האמור לעיל עתר ב"כ הנאשם כי בית המשפט יאמץ את המלצות שירות המבחן.

דין

הערכים הנפגעים הינם זכות המדינה לשמור על ריבונותה, לקבוע את זהות הבאים בשעריה, וכן בטחון הציבור והמדינה שנפגעים מכניסת אנשים ללא מעבר במסגרת הבטחונית.

יש להתחשב בכך שעבירות של העסקה, הסעה והלנה הינן בדרגת חומרה גבוהה יותר, בשל כך שהן עלולות לסייע, אף שלא במודע, לביצוע פיגועים.

בנסיבות אלה, מתחם העונש הראוי על העסקה חד פעמית מתחיל ממאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה ועד בינונית וכן רכיבים נלווים.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי לא קיימות בנסיבות תיק זה עילות לסטות לקולא ממתחם הענישה הנהוג בעבירות של העסקת שב"ח, ובפרט כאשר מדובר ביותר ממועסק אחד.

בהתחשב בכך שהנאשם נטל אחריות, נעדר עבר פלילי בתחום הכניסה לישראל ועבר פלילי משמעותי בכלל, אגזור עליו עונש בצד הנמוך של המתחם.

אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

חודש מאסר בפועל אשר ירוצה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה.

6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל.

קנס בסך 3,000 ₪ או שבועיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.9.17.

צו כללי למוצגים לפי שק"ד המשטרה.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד תמוז תשע"ז, 18 יולי 2017, במעמד הצדדים.